

γκλαβανή 'Αλόν. Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Νικομήδ.) Εύβ. (Κάρυστ. Κονίστρ. Κύμ.) 'Ηπ. (Δρόβιαν. 'Ιωάνν. κ.ά.) Θάσ. Θεσσ. ('Αλμυρ. Ζαγορ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. (Αἶν. 'Επιβάτ. Μέτρ. Μυριόφ. Σαρκεκλ. Σηλυβρ. Στέρν. Τσακίλ. κ.ά.) 'Ιων. (Βουρλ.) Κύθν. (Δρυοπ.) Κωνπλ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Βαρβάρ. Βέρ. Καταφύγ. Κολινδρ. Νάουσ. Χαλκιδ. κ.ά.) Μήλ. Νάξ. (Καλόξ. Μέλαν. κ.ά.) Νίσυρ. Πελοπν. (Αἶγ.) Πόντ. ('Ινέπ.) Προπ. (Κύζ. Μηχαν.) Σάμ. Σαμοθρ. Σίκιν. Σίφν. Σκίαθ. Σκόπ. Σκῦρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) Σῦρ. Τήν. Φοῦρν. Χίος (Βροντ. 'Εγρηγόρ. κ.ά.) — Γ. Βλαχογιάνν., Τὰ παλληκάρ., 102—Λεξ. Βερ. 30 Γαζ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. 320 Δημητρ. ἀγκλαβανή Λεξ. Βάιγ. γκλαβανή 'Ηπ. (Ριζοβ.) Θεσσ. ('Αἰβάν. 'Αργιθ. Νευρόπ.) Μακεδ. (Λόφ.) Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.) Προπ. ('Αρτάκ.) Στερελλ. ('Αμφιλοχ. 'Αρτοτ. 'Ασπρόπυργ. Γραν. Καλοσκοπ. Λεπεν. Μέγα Χωρ. Τριχων.) — Λεξ. Πρω. γκλαβανιά Θεσσ. ('Ανατ.) Στερελλ. (Μαλεσ.) κλαβανι τό, Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θεσσ. Προπ. ('Αρτάκ.) Χίος (Βέσ.) γκλιβανή 'Ηπ. (Βίτσ.) γλιβανή 'Ηπ. ('Ιωάνν.) κλιβανή 'Ανδρ. Θάσ. Θήρ. Θράκ. (Αυδήμ. Μυριόφ. Στέρν.) Λέσβ. Αἴμν. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τήν. (Πύργ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ. κλεβανή 'Ανδρ. Βιθυν. (Νικομήδ.) Θήρ. Θράκ. Κίμωλ. Κύθηρ. Μύκ. Πελοπν. (Δαιμον. Συκιά Λακων.) Σέριφ. κλοβανή Βιθυν.

Κατὰ τὸν G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 21, ἐκ τοῦ οὗς. γ κ λ ά β α. 'Ο τύπ. κ λ ι β α ν ή κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ κ λ ί ν ω ἢ κ λ ε ί ν ω, βλ. Γ. Χατζιδ. 'Αθηνά 24 (1912) 30. Οἱ τύπ. κ λ α β α ν ή καὶ ἀ κ λ α β α ν ή καὶ παρὰ Σομ.

1) 'Οπή, ἀνοιγοκλείουσα διὰ πλακὸς ἢ σανίδος, εὐρισκομένη συνήθως εἰς τὸ δάπεδον τῆς οἰκίας ἢ εἰς τὴν ὀροφήν, διὰ τῆς ὁποίας κατέρχονται εἰς τὸ ὑπόγειον ἢ ἀνέρχονται εἰς τὸ δῶμα ἢ ἀνώτερον δωμάτιον οἰκίας, ἀχυρῶνος κλπ. σύνθηθ.: 'Αφήναμι 'ς τοῦ πάτουμα μιὰ γκλαβανή, μιὰ τρῦπα νὰ ποῦμι, ποὺ τὴν σκιπαίναμι μὴ μιὰ σανίδα πλατχειὰ 'Ηπ. ('Αρτοπ.) 'Εχον τ' γκλαβανή ἀπὸ τοῦ μαγειρεῖο ἀν' χτή, ἔχι τοῦ νοῦ σ' νὰ μὴν πέῃς μέσα 'Ηπ. (Κουκούλ.) 'Ανοιξ' τὴ γκλαβανή καὶ κατέβα 'ς τοῦ κατώι νὰ πιῇς κρασί Στερελλ. ('Ορχομεν.) 'Ανοιξε τὴ γλαβανή νὰ ρίξωμε τὰ ξούλα μέσα Μέγαρ. 'Αν'ξ' d' γλαβανή νὰ κατιβῶ 'ς τοῦ ὑπόγειον νὰ πάρου κάρβ'να καὶ κοιμυῖδια Σάμ. 'Εχομε κλαβανή τσ' ἀνεβαίνομε 'ς τ' ἀνώι Σκῦρ. Λόγιαζε νὰ μὴ γκρεμιστῇς, γιατί' ἔναι ἡ κλαβανή ἀνοιχτή αὐτόθ. Κατέβα 'ς τοῦ κατώι ἀπ' τ' γλαβανή Στερελλ. (Τριχων.) || Φρ. 'Εχ' στόμα γκλαβανή (μεγάλο) Μακεδ. (Βλάστ.) 'Ανοιξ' τοῦ στόμα γκλαβανή αὐτόθ. Τ' ἀκούει ἀπὸ τὴν κλιβανή (ἐπὶ τοῦ μὴ προσέχοντος εἰς τὰ λεγόμενα ὑπό τινος) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Συνών. ἀ φ ά λ ι 8, μ π ο υ - κ α π ό ρ τ α, κ α π ά ν τ σ α, κ α π α ν τ ζ έ ς, κ α τ α - π α χ τ ή, κ α τ α ρ ρ ά κ τ η ς. β) Σανίδωμα ἀνωθεν τῆς ἐσωτερικῆς σκάλας οἰκίας πρὸς τοποθέτησιν οἰκιακῶν ἀντικειμένων, ὡς πιάτων, λυχναριῶν κττ. Βιθυν. Θεσσ. ('Αργιθ.) Θήρ. Θράκ. (Τσακίλ.) κ.ά. Συνών. π α τ ά ρ ι. γ) 'Ερμάριον μαγειρείου Νίσυρ. 2) Συνεκδ., ὑπόγειος ἀποθήκη οἰκιακῶν ἀντικειμένων ἢ τροφίμων, κρύπτη 'Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θήρ. κ.ά.: Θά σί βάλου 'ς τ' γκλαβανή! (ἀπειλή εἰς ἄτακτον παιδίον) Ζαγόρ. 3) Μεγάλον ξύλινον ἢ σιδηροῦν θυρόφυλλον ἐργαστηρίου, παντοπωλείου κττ. Θράκ. (Αἶν. Μάδυτ. Μυριόφ. Στέρν. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. κ.ά.) Σάμ. κ.ά. Συνών. κ ι ο π έ γ κ ι, ρ ο λ ό. β) Σιδηροῦς σύρτης θύρας καταστήματος Μακεδ. 4) Καπνοδόχος Νάξ. (Καλόξ.): Βούλ-λωσε τὴ γκλαβανή, γιὰ νὰ μὴ φνσᾷ ὁ ἀέρας. 5) 'Οροφή οἰκίας Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) κ.ά. Συνών. τ α β ά ν ι. 6) Ξύλινον δοχεῖον διὰ πιπέρι Θράκ. (Στενήμαχ.) 7) 'Η κεφαλή, περι-

φρονητικῶς Νάξ. ('Απύρανθ. κ.ά.): Μὲ τὴ γλαβανή πῶχεις δὲ βρόκεται νὰ κάμῃς τίποτα 'ς τὴ ζωὴ σου. Δὲ βαίρνει τίποτα ἡ γλαβανή σου μέσα (δὲν ἀντιλαμβάνεσαι τὰ λεγόμενα).

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκλαβανή 'Ηπ. (Φιλιιάτ.) Γλαβανή Στερελλ. (Σιβ.) Γκλαβανές Μακεδ. (Βόιον) καὶ ὡς ἐπών. Γκλαβάνης 'Αθῆν. Θεσσ. (Βόλ. Ζαγορ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καστορ.) Γκλάβανος 'Αθῆν. Γκλάβανους Στερελλ. ('Αμφισ. Γαλαξ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκλαβάν'ς Θεσσ. (Πήλ.) Γκλάβανους Στερελλ. (Γαλαξ.)

γκλαβανίζω ἐνιχ. γλαανίζ-ζω Κῶς κλιβανίζω Θήρ. 'Εκ τοῦ οὗς. γ κ λ α β α ν ή, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ κ λ α α ν ή.

1) Εἰσάγω τὰ ἄχυρα ἀπὸ τὴν ὀπὴν τοῦ ἀχυρῶνος, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, ὥθων αὐτὰ διὰ τῆς διχάλης οὕτως, ὥστε νὰ καταλάβουν ὀλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ ἀχυρῶνος) Κῶς: Πάω νὰ γκλαανίσω τ' ἄχερο. 2) Τοποθετῶ ἀντικείμενον εἰς κρύπτην Θήρ.

γκλαβάνισμα τό, ἐνιχ. γλαάνισμα Κῶς.

'Εκ τοῦ ρ. γ κ λ α β α ν ί ζ ω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ λ α α ν ί ζ - ζ ω.

'Η εἰσαγωγὴ τῶν ἀχύρων ἀπὸ τὴν ὀπὴν τοῦ ἀχυρῶνος, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, μετὰ τὴν βοήθειαν διχάλης οὕτως, ὥστε νὰ καταλάβουν αὐτὰ ὀλόκληρον τὸν χῶρον τοῦ ἀχυρῶνος ἐνθ' ἄν.: Τοῦ 'καμα ἔνα γλαάνισμα! Κῶς.

γκλαβανότοπος ὁ, ἐνιχ. κλιβανότοπος Θήρ.

'Εκ τῶν οὗς. γ κ λ α β α ν ή, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ λ ι β α ν ή, καὶ τ ό π ο ς.

Γ κ λ α β α ν ή 2.

γκλαβανώνω ἐνιχ. γλαβανώνον Μακεδ. (Χαλκιδ.) κλαβανώνον Μακεδ. (Πολύγυρ. Χαλκιδ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γ κ λ α β α ν ή, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. κ λ α β α ν ή.

1) Μετβ., περικλείω ἐμποδίζω ἐνθ' ἄν.: Μᾶς κλαβάνουσι κι αὐτὸς (μᾶς ἐπαρουσιάσθη καὶ αὐτὸς ἀπροόπτως ὡς ἐμπόδιον) Χαλκιδ. 2) 'Αμτβ., ἐπὶ δένδρων, κλήματος, ἀμπέλου, σχηματίζω διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυλλώματος σκιαδὰ ἐνθ' ἄν.: Κλαβάνουσι τ' ἀμπέλ' - τ' οὐρμάν' (= δάσος). Κλαβανουμένου οὐρμάν' (σκιερὸν δάσος) Πολύγυρ.

γκλάβας ὁ, πολλαχ. γλάβας Σῦρ.

'Εκ τοῦ οὗς. γ κ λ ά β α κατὰ τύπ. μεγεθ. Πβ. Βυζαντ. ἐπών. Γ λ α β ά ς εἰς Γ. Χατζιδ. MNE 2, 526.

1) 'Ο ἔχων μεγάλην κεφαλὴν Σῦρ. Συνών. κ ε φ ά λ α ς, κ ε φ α λ ά ς, κ ρ α τ ο υ ν ά ς, τ α γ ά ρ α ς τ α γ α ρ ο - κ έ φ α λ ο ς, φ ι ά λ α ς. 2) Δύσνους, πείσμων Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) Σῦρ.: 'Η γυναῖκα του εἶναι γκλάβας Λεξ. Δημητρ. Συνών. β α ρ υ κ έ φ α λ ο ς B1, β α ρ ύ σ κ ο - π ο ς 1, κ ο υ τ σ ο κ έ φ α λ ο ς, μ π ό μ π α ς, μ π ο υ - μ π ο υ ν ο κ έ φ α λ ο ς, ξ ε ρ ο κ έ φ α λ ο ς, ξ υ λ ο κ έ - φ α λ ο ς, σ τ ρ α β ο κ έ φ α λ ο ς, σ χ ο ι ν ο κ έ φ α λ ο ς, χ ο ν τ ρ ο κ έ φ α λ ο ς. 3) 'Οκνηρὸς Μακεδ. (Δεσκάτ.)

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκλαβᾶς Χίος καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γκλάβας πολλαχ. Γλάβας 'Αθῆν. Θεσσ. Θράκ. Λευκ. Μακεδ. Στερελλ. Χίος.

